

Sygn. akt IV U 846/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 czerwca 2015r. w S.

odwołania J. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty rodzinnej i socjalnej

zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do wydania w terminie 30 dni oddzielnych decyzji w przedmiocie wniosku ubezpieczonej J. O. z dnia 13 listopada 2012r. o przyznanie prawa do renty rodzinnej i o przyznanie prawa do renty socjalnej.

Sygn. akt IV U 846/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 czerwca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej wykonując wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie w z dnia 08.04.2014 r. w sprawie III AUa 92/14 odmówił ubezpieczonej J. O. prawa do renty rodzinnej w zbiegu z rentą socjalną od dnia 01.01.2013 r. wskazując, że Komisja Lekarska ZUS nr (...) orzeczeniem z dnia 26.06.2014 r. stwierdziła, że aktualny stopień naruszenia sprawności organizmu nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od wymienionej decyzji złożyła J. O. wskazując, iż od ponad 20 lat pobierała rentę z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed 18 rokiem życia i nadal jest całkowicie niezdolna do pracy i wniosła o przyznanie jej prawa do renty socjalnej i renty rodzinnej na dalszy okres od 01 stycznia 2013 r. (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 2-3).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

J. O. zostało przyznane prawo do renty socjalnej na podstawie decyzji ZUS Oddział w S. z dnia 17.12.2009 r. nr (...) i prawo do renty rodzinnej na podstawie decyzji z dnia 17.12.2009 r. nr (...) do dnia 31 grudnia 2012 r. (decyzje k.

135-137 akt rentowych). Dnia 13 listopada 2012 r. ubezpieczona złożyła do organu rentowego wnioski o prawo do renty rodzinnej i prawo do renty socjalnej na dalszy okres (wniosek z dn. 13.11.2012 r. k. 161 akt rentowych). Po rozpoznaniu niniejszego wniosku organ rentowy decyzją z dnia 25 stycznia 2013 r. odmówił ubezpieczonej prawa do renty rodzinnej w zbiegu z rentą socjalną od dnia 01 stycznia 2013 r. (decyzja z dn. 25.01.2013 r. k. 169 akt rentowych). Ubezpieczona wniosła odwołanie od powyższej decyzji i Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie IV U 139/13 wyrokiem z dnia 2 grudnia 2013 r. oddalił odwołanie ubezpieczonej od zaskarżonej decyzji (wyrok k. 36 akt IV U 139/13). J. O. wniosła apelację od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 2 grudnia 2013 r. i Sąd Apelacyjny w Lublinie na skutek wniesionej apelacji wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie III AUa 92/14 uchylił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 2 grudnia 2013 r. i poprzedzającą go decyzję i przekazał sprawę Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do ponownego rozpoznania (wyrok SA w Lublinie k. 56 akt IV U 139/13). W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny wskazał, że organ rentowy nie wypowiedział się odnośnie wniosku ubezpieczonej z dnia 13 listopada 2012 r. o przyznanie jej prawa do renty rodzinnej i renty socjalnej na dalszy okres tj. od 01.01.2013 r. tylko z naruszeniem art. 95 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS odmówił ubezpieczonej przyznania prawa do renty rodzinnej w zbiegu z rentą socjalną w sytuacji gdy żaden zbieg obu świadczeń nie wystąpił, bo ubezpieczona prawo do obu świadczeń miała ustalone tylko do 31.12.2012 r. W wytycznych Sąd Apelacyjny w Lublinie zobowiązał organ rentowy do ustalenia czy ubezpieczona spełnia warunki do przyznania prawa do renty socjalnej i do przyznania prawa do renty rodzinnej i wydania oddzielnych decyzji w tym przedmiocie.

Mimo wskazanych wytycznych Sądu Apelacyjnego organ rentowy ponownie rozpoznając wniosek ubezpieczonej z dnia 13.11.2012 r. wydał decyzję w dniu 30 czerwca 2014 r. odmawiającą ubezpieczonej prawa do renty rodzinnej w zbiegu z rentą socjalną od dnia 01.01.2013r. (decyzja k. 201 akt rentowych).

W wyżej wymienionych okolicznościach Sąd pierwszej instancji uznał, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. nie rozpoznał w ogóle wniosku ubezpieczonej z dnia 13.11.2012 r., bowiem ubezpieczona nie wnosiła o ustalenie przysługujących jej praw do renty socjalnej i rodzinnej w zbiegu, tylko o przyznanie jej prawa do renty rodzinnej i prawa do renty socjalnej na dalszy okres tj. po 01.01.2013 r.

W zaistniałej zatem sytuacji organ rentowy był zobligowany do rozpoznania wniosków ubezpieczonej z dnia 13 listopada 2012 r. w oparciu o przepis art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej i w oparciu o przepis art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i wydania w tym przedmiocie stosownych decyzji dotyczących każdego z praw (oddzielnie), czego organ rentowy nie uczynił. Decyzja z dnia 30 czerwca 2014 . zawiera rozstrzygnięcie w przedmiocie zbiegu obu praw i jest wadliwa bowiem ubezpieczona w dacie wydania decyzji nie posiadała prawa do żadnego ze świadczeń, a o ustaleniu prawa do świadczeń w zbiegu zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS można rozstrzygać w sytuacji, gdy ubezpieczony ma przyznane prawo do co najmniej dwóch świadczeń, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Tak więc zaskarżona decyzja nie odpowiada żądaniom ubezpieczonej wynikającym z wniosku z dnia 13.11.2012 r.

Zauważyć bowiem należy, że stosownie do treści art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2013 roku, poz. 1442) Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw zgłaszanych przez ubezpieczonych, a to oznacza obowiązek rozstrzygnięcia o materii objętej wnioskiem ubezpieczonego, a nie na formalnym odwołaniu się do tego wniosku.

W rezultacie Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie ubezpieczonej wniesione zostało w związku z niewydaniem decyzji przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. i na podstawie art. 477¹⁴ §3 k.p.c. orzekł jak w wyroku.